

Klaus Vilner
Pallies le Bourg
F-12540 Le Clapier
France

telefon nummer : +33 5 65 99 38 21
telefax nummer : +33 5 65 99 38 21
e-mail: Klaus.Vilner@wanadoo.fr

Le Clapier, den 25. juli 2011.

Europa Kommissionen,
TAXUD D 3,
200, rue de la Loi,
B – 1049 Bruxelles
Belgique.

Ang: CHAP (2011) 1787 og 1788, Klage over at man hindres i sin fri bevægelighed indenfor EU ved som pensionist bosiddende i Frankrig at blive udsat for dobbeltbeskatning af sine pensioner fra Danmark efter at dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Frankrig og Danmark er blevet opsagt af Danmark.

Herved skal jeg kvittere for modtagelse af Generaldirektoratet for Beskatning og Toldunions skrivelse af 13. juli 2011 på min henvendelse angående dobbeltbeskatning af danske pensionister, der er bosiddende i Frankrig som følge af opsigelsen af dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Frankrig, og jeg skal i den forbindelse takke for, at Generaldirektoratet giver mig lejlighed til at fremkomme med nye oplysninger, som vil kunne begrunde en nyvurdering af sagen, før der tages endelig stilling til, om EU vil gå videre med sagen eller om denne vil blive henlagt.

Min hovedårsag for at indgive klage til Europa Kommissionen er, at jeg anser den dobbeltbeskatning, som udøves af Danmark og af Frankrig, for at indebære en væsentlig de facto hindring i de rettigheder, som unionsborgere har til frit at kunne færdes og opholde sig på medlemsstaternes område, til frit at kunne have beskæftigelse der på lige fod med indenlandske arbejdstagere samt til at blive boende der efter at beskæftigelsen er ophørt, og til frit at kunne udøve selvstændig erhvervsvirksomhed der, jfr. TEUF-traktatens artikler 21, 45 og 49. Disse bestemmelser er absolut formulerede og er gældende fuldt ud alene med de indskrænkninger, der er formuleret i traktaterne om EU.

Sker der overtrædelse af en eller flere af disse bestemmelser helt eller delvist, må EU-lovgivningen derved siges at være blevet tilsidesat.

Såfremt Danmark og eller Frankrig overtræder disse fundamentale bestemmelser i EU-retten helt eller delvist, må EU-lovgivningen derved karakteriseres som at være blevet tilsidesat, og dette selvom der ikke i EU-retten for øjeblikket findes harmoniserende foranstaltninger til fjernelse af dobbeltbeskatning.

Jeg er bekendt med, at Europa Domstolen har statueret, at medlemsstaterne frit kan aftale deres respektive beskatningsret ved indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomster, og at den har fastslået, at dobbeltbeskatning, som helst bør undgås, ikke *i sig selv* er i strid med EU-retten (min kursivering).

Dette må formentlig opfattes således, at det ikke er enhver dobbeltbeskatning, der er i strid med EU-retten.

Hvis man f. eks. forestiller sig, at et land beskatter en indkomst med 10 % og et andet land beskatter den samme indkomst med 15 %, og at der derved finder dobbeltbeskatning sted, vil den samlede beskatning komme op på 25 %. Et samlet skatteniveau på 25 % kan imidlertid ikke karakteriseres som usædvanligt, og derfor vil et sådant samlet skatteniveau ikke være højere end man bør være forberedt på. Derfor vil en sådan beskatning ikke *i sig selv* være i strid med EU-retten. Det vil formentlig heller ikke være medvirkende til at en unionsborger undlader at udnytte sin ret til at flytte fra det ene land til det andet som arbejdstager, som erhvervsdrivende eller som pensionist.

Jeg har imidlertid i min tidligere henvendelse påvist, at den beskatning, som man udsættes for ved som dansk pensionist at flytte til Frankrig eller ved at forblive boende i Frankrig, er så høj, at den for pensionister selv med moderate eller almindelige pensionsindkomster nærmer sig 80 % af pensionsindkomsten, og at den ved højere indkomster bevirker, at man skal betale hele sin pensionsindkomst eller endda mere end denne i samlede marginalskatte.

Man kan altså risikere, at man skal betale mere i marginalskatte end man får udbetalt som pensionsindkomster og selv for pensionister med almindelige eller beskedne pensionsindkomster er situationen den, at der ikke er ret meget tilbage til almindelige leveomkostninger, når skatterne til Danmark og Frankrig er betalt.

Dobbeltbeskatningen er derfor i denne situation *i sig selv* en væsentlig de facto hindring for, at man kan flytte til Frankrig eller blive boende i Frankrig som pensionist og derved en væsentlig de facto hindring for den fri bevægelighed indenfor Fællesskabet.

Det mest klare udtryk for dette er, at det kan konstateres, at udflytningen fra Danmark til Frankrig for personer, der nærmer sig eller allerede har opnået pensionsalderen, nu er stoppet, og at de pensionister, som allerede er flyttet til Frankrig, desuden forlader landet og rejser tilbage til Danmark eller til et andet land.

Dette kan underbygges med tilgængelig statistik, og jeg skal gerne, såfremt Europa Kommissionen ønsker dette, fremkomme med statistisk materiale som dokumentation for dette.

Den dobbeltbeskatning, som finder sted for danske pensionister i Frankrig, er derfor væsentlig alvorligere end en samlet beskatning på 25 %, som jeg har nævnt i mit eksempel ovenfor, og dette forhold betyder formentlig, at Europa Domstolens udtalelse om at dobbeltbeskatning ikke *i sig selv* er dækkende for en sådan situation med en meget høj samlet beskatning.

Der er mig bekendt afsluttet gensidige dobbeltbeskatningsoverenskomster mellem alle medlemsstater indenfor Fællesskabet bortset fra at Danmark for øjeblikket ikke har nogen dobbeltbeskatningsoverenskomst med Frankrig og med Spanien.

På grund af dette forhold er det næppe sandsynligt, at Europa Domstolen kan have truffet afgørelse vedrørende dobbeltbeskatning af et så voldsomt omfang. Situationen er nemlig først opstået i praksis efter at Danmark har opsagt dobbeltbeskatningsoverenskomsten med Frankrig. Og domstolen har heller ikke taget stilling til, om en dobbeltbeskatning af en sådant størrelse *i sig*

selv indebærer en tilsidesættelse af retten til fri bevægelighed indenfor Fællesskabet, således at den af denne årsag kan karakteriseres som en tilsidesættelse af fællesskabsretten.

Jeg kan i øvrigt tilføje, at bestemmelserne i EU-retten om forbud mod forskelsbehandling (TEUF artikel 18) ikke efter min opfattelse udelukker reglerne om fri bevægelighed (TEUF artikel 21, 45 og 49) men tværtimod supplerer disse bestemmelser. Disse seneste bestemmelser udgør selvstændige forpligtelser, som medlemsstaterne er forpligtede til at opfylde.

Jeg har i min tidligere henvendelse fremlagt dokumentation for, at Danmark var helt på det rene med, at det ville medføre dobbeltbeskatning af danske pensionister i Frankrig, da man opsagde dobbeltbeskatningsoverenskomsten med Frankrig. Det var derved en bevidst handling, som Danmark foretog om at udsætte dem for dobbeltbeskatning.

Jeg har ydermere fremlagt dokumentation for, at Frankrig var helt på det rene med, at det ville medføre dobbeltbeskatning af danske pensionister i Frankrig, da man undlod at give dobbeltbeskatningslempelse for danske pensioner i instruktionen, som blev udsendt den 2. august 2010. Det var derfor også en bevidst handling fra Frankrigs side at udsætte dem for dobbeltbeskatning.

Begge lande var derfor bekendt med, at deres handlinger ville medføre dobbeltbeskatning, og ingen af landene gjorde forsøg på at afbøde denne situation inden de foretog disse skridt.

Ved den danske opsigelse af dobbeltbeskatningsoverenskomsten udsatte Danmark derfor danske pensionister, der bor i Frankrig, for en højere beskatning end danske pensionister, der bor i Danmark, og med fuld viden om at dette ville finde sted.

Ved at undlade at give dobbeltbeskatningslempelse udsatte Frankrig på samme måde danske pensionister, der bor i Frankrig, for en højere beskatning end franske pensionister, der bor i Frankrig og med fuld viden om at dette ville finde sted.

Og konsekvensen af dette er nu, at danske pensionister må flygte fra Frankrig eller må undlade at flytte til Frankrig for at undgå dobbeltbeskatning

Det forekommer på dette grundlag ganske åbenbart, at de indgreb, som Danmark og Frankrig har gennemført, de facto indebærer en væsentlig tilsidesættelse af deres forpligtelser til at respektere unionsborgeres ret til fri bevægelighed, og på denne baggrund skal jeg herved venligst anmode Europa Kommissionen om på ny at overveje dette spørgsmål.

Såfremt Europa Kommissionen ikke anser bestemmelserne og fri bevægelighed for at være tilsidesat, skulle det glæde mig at modtage Kommissionens motivering herfor.

Med venlig hilsen

Klaus Vilner